

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010454
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919010454.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/57/2019 zo dňa 21.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Rimavská Sobota podľa § 280 ods. 2 Tr. por. skutok, ktorého sa dopustil ml. P. S. a ml. U. C. obžalobou kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 12, § 139 ods. 1 písm. a), § 127 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa obžalovaní dopustili tak, že

30.11.2018 v čase okolo 19.50 h vošli po vzájomnej dohode do priestorov U. O. na Ul. O. O. XXXX/XXA v Y. W., tam pristúpili k skupine minimálne piatich osôb mladších ako osemnásť rokov, pričom po slovnej výmene názorov ml. P. S. najprv naznačil úder kolenom na mal. Q. F., nar. XX.X.XXXX, potom ho raz udrel päťou do oblasti tváre, na čo ho poškodený od seba odsotil, na to ml. U. C. jedenkrát nohou kopol do mal. Q. F. a následne obaja počas odchodu z podniku fyzicky napadli mal. R. P., nar. X.X.XXXX, a to takým spôsobom, že najprv ho ml. P. S. udrel päťou do oblasti čela a následne ho ml. U. C. raz udrel päťou do pravého líc, pričom svojím konaním poškodenému mal. Q. F., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., trvalým bydliskom Y. W., W. Y. XXXX/XX nespôsobili žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť a poškodenému mal. R. P., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., trvalým bydliskom Y. W., I. XXX/XX, spôsobili podľa lekárskej správy z chirurgickej ambulancie, W. G., a.s., Y. W. z 30.11.2018 povrchové poranenie hornej pery a čela, ktoré zranenia si nevyžiadali liečenie a práceneschopnosť, resp. u oboch poškodených zranenia nevyžiadali sťaženie ich obvyklého spôsobu života,

postúpil Okresnému úradu v Rimavskej Sobote s tým, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal okresný úrad prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote okresný prokurátor sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že rozhodnutie súdu o postúpení veci na priestupkové konanie pokladá za nedôvodné a nezákonné. Má za to, že skutok obžalovaných mal byť kvalifikovaný v zmysle obžaloby. Obžalovaní ml. S. a C. uviedli, že sa necítia byť vinnými, pričom iniciátorom konfliktu mal byť poškodený Q. F.. Tieto ich tvrdenia sú vyvrátené výpoveďami svedkov - poškodených, a to ml. Q. F. a ml. R. P., ale i ďalších svedkov. Všetci svedkovia popísali, akým spôsobom páchatelia v priestore baru U. v Y. W. zaútočili na ml. F. a P.. V prípade obžalovaného ml. S. nešlo o prvé podobné konanie. V priebehu dokazovania v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní bolo preukázané spáchanie skutku obžalovanými. Obžalovaní neboli síce v minulosti súdne trestaní, ale boli postihnutí peňažnými pokutami v rámci priestupkového konania.

Sťažovateľ napadol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že to boli obžalovaní ml. P. S. a U. C., ktorí vyhľadali poškodených v bare U. v Y. W. a potom vyvolali konflikt, pri ktorom udrel do tváre obžalovaný S. vekovo približne rovnako starého Q. F. a potom i ml. R. P., ktorého udrel aj obžalovaný U. C. Jednalo sa o údery slabej intenzity, ktoré mali za následok len zanedbateľné povrchové poranenie poškodeného P., ktoré si nevyžiadalo nijaké liečenie.

Nepochybne toto konanie naplňuje formálne znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. V zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. a špeciálneho ustanovenia o mladistvých § 95 ods. 2 Tr. zák. je toto konanie potrebné skúmať aj cez tzv. materiálny korektív prečinu z hľadiska závažnosti konania obžalovaných. Závažnosť prečinu teda musí byť obligatórne zvažovaná pri každom skutku vykazujúcom formálne znaky prečinu. Zmyslom § 95 ods. 2 Tr. zák. je to, aby trestná zodpovednosť mladistvého bola vyvodzovaná len pri prečinoch, ktoré vykazujú väčšiu závažnosť ako pri dospelých páchatateľoch. Závažnosť konania obžalovaného je potrebné hodnotiť cez spôsob vykonania činu, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia a napokon i motívom konania páchatateľov.

Aj v danom prípade z dokazovania vyplynulo, že poškodení a obžalovaní sa vzájomne poznali a mali zrejme nejaké nedorozumenie už v minulosti, keďže poškodení, keď zaregistrovali príchod obžalovaných, upozornili na to čašníčku, ktorá oznámila, že privolá policajnú hliadku, čo napokon aj urobila. Väčšina konfliktu sa odohrala vo verbálnej úrovni a keď obžalovaní potom udreli poškodených, tak sa jednalo o údery menšej intenzity, bez akýchkoľvek následkov na zdraví poškodených.

Obžalovaní sa pritom doposiaľ nedostali do konfliktu so zákonom a priestupkovo sa hľadí na nich ako na netrestaných v zmysle analógie Trestného zákona. Obžalovaní pritom pochádzajú z usporiadaných rodín, v mieste bydliska neboli vznesené voči nim nijaké negatívne pripomienky, ako žiaci stredných škôl dosahujú priemerné výsledky. Čo sa týka obžalovaného ml. S., v V. ročníku kvôli niektorým jeho výrokom bol uskutočnený pohovor s matkou obžalovaného, pričom u obžalovaného ako žiaka nastala okamžitá náprava.

Všetky tieto skutočnosti umožňujú urobiť záver, že konanie mladistvých obžalovaných vykazujúce formálne znaky prečinu nepresahuje malú závažnosť, ale ich konanie môže vykazovať znaky priestupku v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Správne si počínal okresný súd, keď skutok obžalovaných postúpil na Okresný úrad Rimavská Sobota, aby ho tento v rámci priestupkového konania prejednal.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky.

K skutku došlo dňa 30.11.2018 a preto okresnému úradu nič nebráni v tom, aby prejednal skutok obžalovaných v rámci priestupkového konania.

Krajský súd vidí v danom odôvodnení tohto uznesenia aj odpovede na námietky vznesené sťažovateľom.

Sťažnostný súd preto pokladal sťažnosť prokurátora za nedôvodnú a rozhodnutie okresného súdu vo výroku o postúpení veci Okresnému súdu Rimavská Sobota na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu považoval za správne a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.